

“Вуха глухих” : сурдоперекладачі відзначили професійне свято

Щороку 20 травня в Україні своє професійне свято відзначають перекладачі жестової мови. Цей день зробили святковим у 2009 році, щоб привернути увагу суспільства до людей із порушеннями слуху та підкреслити внесок сурдоперекладачів у їхнє життя . Професія такого перекладача є не дуже популярною, але вкрай важливою, адже перекладачі допомагають глухим і слабочуючим спілкуватися з навколишнім світом.

Лариса Астаф’єва – перекладач жестової мови Українського товариства глухих, м. Харків: “Эта профессия – это смысл жизни. Переводчик жестового языка – это не просто жестовый перевод – с жестов слышащему человеку и аналогично устный перевод донести до глухого. Это еще и оказать помощь сильную. В семье какие-то неурядицы, что-то там с женой не поделил, что-то с детьми – они идут куда? К переводчику”.

В Україні налічується близько півтора мільйона громадян, які страждають різними порушеннями слуху. Десята частина з них потребує постійної допомоги перекладача. Таких спеціалістів офіційно налічується всього лише трохи більше трьох сотень.

Валентина Кушнар’ова – перекладач жестової мови Українського товариства глухих, м. Харків: “Работа с людьми очень тяжелая. У нас ненормированный рабочий день, у нас нету [такого,] что[бы только быть “на службе”] с 9 до 17. Вот у меня доця всегда говорит: “Мама, ты как Спайдермен, который всегда спешит на помощь – в любое время суток и даже в выходные”. Вот в этом конечно, мы меньше уделяем внимание своей семье. Вот такая вот у нас работа. Нам хочется им помочь некому”.

Окрім комунікації через перекладача у повсякденні, слабочуючі активно спілкуються в соцмережах, звертаються за допомогою по

скайпу, ведуть блоги та переглядають відеоконтент, який пропонує сучасне телебачення.

Валентина Кушнарьова – перекладач жестової мови Українського товариства глухих, м. Харків: “Молодежь у нас сейчас изучает международные жесты с помощью общения по скайпу. Для них это основное, потому что действительно получить информацию где-либо... Раньше они газеты читали”.

Світлана Лук'янова – співробітник Українського товариства глухих: “В настоящее время глухие больше смотрят телевидение. К сожалению, много передач не сопровождаются ни переводом, ни субтитрами. Глухие чувствуют себя обиженными”.

Справа сурдоперекладу відеоматеріалу поволі, але просувається вперед. Дедалі більше каналів налагоджують переклад своєї продукції мовою жестів. Одним з лідерів у цьому напрямку є телеканал “Надія”.

Світлана Куль – доктор педагогічних наук, професор лабораторії жестової мови Інституту спеціальної педагогіки Національної академії педагогічних наук України: “Надзвичайно перспективний у цьому напрямі є телеканал “Надія”, який, на наш погляд, обіймає першість серед усіх телеканалів, тому що охоплює надзвичайно широкий спектр різноманітних програм, які застосовуються із перекладом жестової мови”.

Відділ сурдоперекладу канал “Надія” випускає 55 програм на місяць, а це година ефіру щодня. Так, на телеканалі представлені дитячі, молодіжні та сімейні програми, де можна почути поради з різних питань та отримати консультацію експертів. Також, програми про здоров'я, науково-популярні та духовно-просвітницькі, які транслюються щодня з 15 до 16 години.

Оксана Мішаніна – перекладач жестової мови на телеканалі “Надія”: “Здесь важен не просто механический перевод, а нужно пропустить эту весть через себя, через свое сердце, для того чтобы глухой человек поверил мне, поверил этой весте, которую

я перевозжу”.

Оксана народилася в родині глухих і з дитинства, переглядаючи новини із сурдоперекладом, мріяла стати перекладачем. Її мрія здійснилася. Вже чотири роки працює на телеканалі “Надія” перекладачем жестової мови та здійснює служіння серед слабчучих.

Оксана Мішаніна – перекладач жестової мови на телеканалі “Надія”: “Не просто моя работа или профессия... Я просто живу этим. Это моя жизнь. Я прихожу, перевозжу для глухих. И мне даже трудно сказать, что «я иду на работу». Я иду переводить для глухих, это мое служение, это мне приносит радость, потому что я знаю, что они потом это увидят”.

Сердечно вітаємо всіх перекладачів жестової мови. Сил і натхнення у вашому служінні людям!

Наталя Копилова, Олександр Федоров, Харків, “Вісті надії”